

Cuvânt Ortodox

Anul VI, nr. 27,
Aprilie 2012

Publicație lunară a Parohiei Ortodoxe Române "Adormirea Maicii Domnului", Zaragoza.
Apare cu binecuvântarea PS Episcop TIMOTEI al Episcopiei Ortodoxe Române a Spaniei și Portugaliei.

Veniți de primiți lumină!

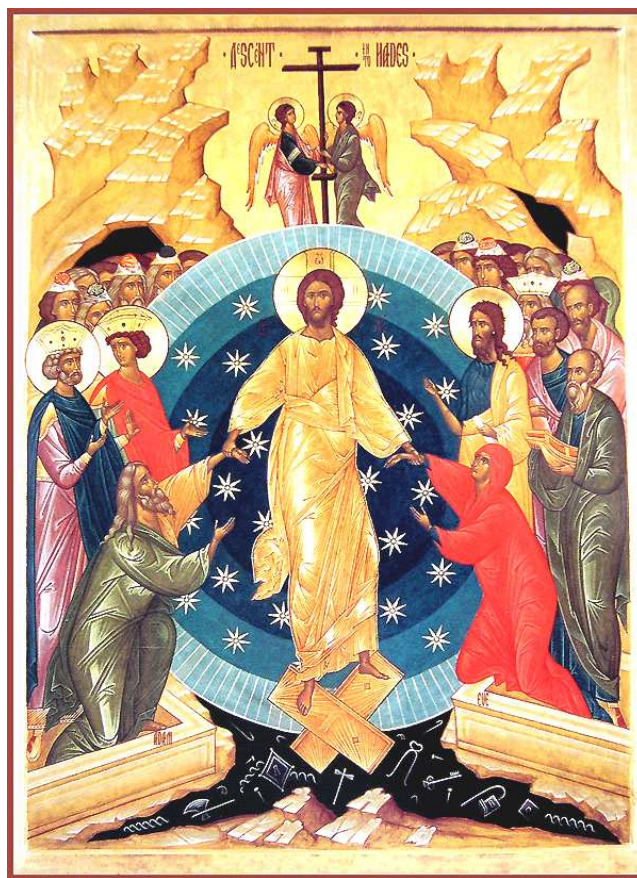
Ca în fiecare an, chemarea preotului din noaptea de Paști: **"Veniți de primiți lumină!"** va răsună și la Zaragoza, la Slujba Învierii Domnului. Vom fi în comuniune de rugăciune cu creștinii ortodocși de pretutindeni, care vor prăznui în noaptea de **14 aprilie** Sărbătoarea sărbătorilor: Învierea din morți a Domnului nostru Iisus Hristos.

Slujba se va desfășura în **Recinto Ferial San Jose**, situat în fața Facultății de Medicină Veterinară din Zaragoza, la intersecția dintre Z 30 Via Hispanidad și Carretera de Castellon (zona Pabellon Principe Felipe). **Slujba Învierii va începe la orele 23,00**, după care va urma Sfânta Liturghie, până în jurul orei 2,00 dimineța. La sfârșitul slujbei credincioșii vor fi miruiți și vor primi pâhărele cu Sfintele Paști - pâinea sfințită sau pască - pe care o vor lua pe nemâncate în cele trei zile ale Paștilor.

Vă așteptăm pe toți să ne bucurăm împreună în această noapte sfântă a omenirii, când Mirele Hristos iese biruitor din mormânt și ne deschide tuturor ușile Împărăției Cerurilor.

Să înălțăm cu toții spre cer lumânarea aprinsă, simbol al luminii lui Hristos, și să umplem văzduhul de bucurie strigând: **"Hristos a înviat!"**

Preot Paroh Aurel Nae

Pregătirea pentru Sfânta Împărtășanie

Pentru a primi Sfânta Împărtășanie, creștinii se pregătesc în felul următor:

a. **Sposedania**, mărturisirea păcatelor, fără de care nimeni nu se poate împărtăși;

b. **Împăcarea cu toți oamenii**. Nimeni nu se poate împărtăși certat cu cineva și neîmpăcat, sau având răutate, ură și gând de răzbunare asupra cuiva.

c. **Postul de mâncare și curăția trupească**. Soții sunt datori să țină cel puțin șapte zile de curăție înainte de Sfânta Împărtășanie și trei zile după. Credincioșii sunt datori să postească miercurea, vinerea și în cele patru posturi când se împărtășesc. În caz de boală grea, preotul le rânduiește un post mai scurt.

Cei care se împărtășesc între posturi sunt datori să postească cel puțin trei zile înainte de Sfânta Împărtășanie. Înainte de primirea celor sfinte, creștinii trebuie să se abțină de la băutura, tutun, distracții, glume, zavistie, clevetire etc.

d. **Împlinirea canonului** dat de duhovnic; fapte bune și milostenii.

e. **Rugăciunea**. Credincioșii sunt datori să se roage înainte de Sfânta Împărtășanie în mod deosebit (Acatistul Mântuitorului, Paraclisul Maicii Domnului, Canonul de pocăință, Canonul îngerului păzitor și Canonul Sfintei Împărtășanii). După primirea celor sfinte, se citesc rugăciunile de mulțumire.

SUMAR

Pag. 4 • Explicarea Crezului:
Despre Dumnezeu Fiul
(VII)

Pag. 5 • Sf. Ioan Scărarul, model de
înfrânare

Pag. 6 • Pelerinaj în Grecia:
Împărtășire din frumusețile
Ortodoxiei

Pag. 7 • Pagina copiilor

Pag. 8 • ÎPS Bartolomeu Anania:
Să nu pierdeți niciodată
speranța!

Programul slujbelor în luna aprilie 2012

Duminică 1 apr.: 8,30 Utrenia și Sf. Liturghie

Luni 2 apr.: 19,00 Acatist. Spovedanie

Miercuri 4 apr.: 19-22 Spovedanie

Joi 5 apr.: 19-22 Spovedanie

Vineri 6 apr.: 18,30 Liturghia Darurilor mai înainte sfințite
- 20-22 Spovedanie

Sâmbătă 7 apr.: 9,00 Sf. Liturghie și Parastas
- 17-19 Spovedanie
- 19,00 Vecernia cu Litie

Duminică 8 apr., Intrarea Domnului în Ierusalim (Floriile): 8,30 Utrenia și Sf. Liturghie

Luni 9 apr. și marți 10 apr.: 17-19 Spovedanie
- 19,00 Denie
- 21-23 Spovedanie

Miercuri 11 apr., Sf. Calinic de la Cernica: - 9,00 Liturghia Darurilor mai înainte sfințite
- 17-19 Spovedanie
- 19,00 Denie
- 21-23 Spovedanie

Joi 12 apr.: 9,00 Sf. Liturghie. Împărtășirea copiilor
- 17-19 Spovedanie
- 19,00 Denia celor 12 Evanghelii

Vineri 13 apr.: 11,00 Vecernia scoaterii Sf. Epitaf
- 16-18 Spovedanie
- 19,00 Prohodul Domnului

Sâmbătă 14 apr.: 9,00 Împărtășirea copiilor;
- 23,00 Slujba de Înviere (în Recinto Ferial San Jose, la intersecția dintre Via Hispanidad și Carretera de Castellon)

Duminică 15 apr.: 12,00 Vecernia (A doua Înviere)

Luni, 16 apr.: 9,00 Utrenia și Sf. Liturghie
- 19,00 Vecernia

Marți, 17 apr.: 9,00 Utrenia și Sf. Liturghie

Joi 19 apr.: 19,00 Vecernia

Vineri 20 apr., Izvorul Tămăduirii:
- 9,00 Utrenia și Sf. Liturghie. Sfințirea Apei.
- 19,00 Paraclisul Maicii Domnului

Sâmbătă 21 apr.: 19,00 Vecernia și Cateheza

Duminică 22 apr.: 8,30 Utrenia și Sf. Liturghie
- 20,00 Concert de Paști (Corul Parohiei)

Luni 23 apr., Sf. Gheorghe:
- 9,00 Utrenia și Sf. Liturghie
- 19,00 Acatistul Sf. Ilie Iorest și Sava Brancovici, Mitropoliei Transilvaniei

Vineri 27 apr.: 19,00 Paraclisul Maicii Domnului

Sâmbătă 28 apr.: 19,00 Vecernia și Cateheza

Duminică 29 apr.: 8,30 Utrenia și Sf. Liturghie

Luni 30 apr.: 19,00 Acatist.

Slujbe în alte localități

Duminică, 15 aprilie, se va oficia slujba Vecerniei - a doua Înviere - după următorul program:

- ora 16,00 TAUSTE, Iglesia San Antonio de Padua, c/Gimeno Soler nr. 1, Pr. Nicolae Gavrilă;
- ora 18,00 ZUERA, Capilla del Portazgo, c/Ordesa nr. 5, Pr. Aurel Nae;
- ora 19,00 MALLEN, Pr. Nicolae Gavrilă.

Ajutoare pentru sinistrații din România

La inițiativa Prea Sfințitului Părinte Episcop Timotei, Sectorul Social Filantropic al Episcopiei Ortodoxe Române a Spaniei și Portugaliei a organizat în luna martie a acestui an o campanie de strângere de alimente pentru ajutorarea persoanelor afectate de iarna deosebit de grea din România. La Parohia noastră s-au adunat aprox. o tonă de alimente de primă necesitate (orez, zahăr, făină, ulei) care au fost trimise la Protopopiatul Ortodox Român din Mărăcineni, jud. Buzău. Transportul a fost asigurat gratuit de firma NELU BÂRSAN, căreia îi mulțumim pe această cale.

La nivelul întregii Episcopii s-au strâns în total 27 de tone de alimente, care au fost distribuite pe raza Protopopiatelor Râmnicu Sărat și Mărăcineni, unde au fost afectate 10 parohii cu 78 gospodării, respectiv 7 parohii cu 126 gospodării. De asemenea, o parte din produsele alimentare a ajuns în orașul Fetești și satele învecinate Buliga și Unirea.

Excursii la munte

În data de 28 ian. 2012, Parohia noastră a organizat o excursie la munte, la Candanchu, unde am avut

ocazia să ne bucurăm de zăpadă, la ski și la săniuș. Timpul frumos, ninsoarea de poveste și atmosfera de familie dintre noi au făcut să petrecem într-adevăr o zi minunată de iarnă. Participanții au fost atât de încântați încât sâmbătă, 11 februarie, s-a organizat o nouă excursie la munte.

PAROHIA ORTODOXĂ ROMÂNĂ "ADORMIREA MAICII DOMNULUI", Calle Florentino Ballesteros 23, 50013 Zaragoza.

PAROH: Pr. dr. Aurel Nae. Telefon mobil: 686.79.22.27; e-mail: aurelnae@yahoo.com.

Au contribuit la acest număr: Gabriela Simona Filip, Gheorghe Rentea.

Așteptăm întrebările, sugestiile și contribuțiile dumneavoastră pentru această foaie parohială la adresele de mai sus.

Catedrala românilor din Spania și Portugalia

Episcopia noastră s-a angajat la un proiect mare, construirea Catedralei Ortodoxe Române de la Madrid și a sediului administrativ al Episcopiei. Terenul pe care se va construi catedrala a fost concesionat parohiei de la Madrid, în urma unui concurs, de către Primăria Madridului.

După estimările arhitecților, întreaga lucrare se ridică la aproximativ 6 milioane de euro.

La prima vedere suma este mare, dar dacă facem un calcul matematic, doar în Regatul Spaniei trăiesc peste 930.000 de români. Dacă dintre aceștia doar 100.000 ar dona 50 de euro, am avea banii pentru a construi catedrala.

Există un timp pentru toate, după cum citim în Cartea Eccleziastului. Nu știm de ce Dumnezeu a rânduit ca Biserica noastră să primească terenul acum, în

perioadă de criză financiară, dar știm că nimic nu este întâmplător și că orice lucrare trainică se săvârșește numai cu jertfelnicie. Toate se fac după o rânduială și cu un scop anume.

Pentru cei dintre dvs. care vreți să fiți ctitori la noua catedrală o puteți face trimițând bani în următoarele conturi:

În Regatul Spaniei: Banca IBERCAJA, cod BIC: CAZRES2Z. Nr. cont: ES31 2085 9258 8103 3039 21 56. Titular cont: Obispado Ortodoxo Rumano de Espana y Portugal.

În România: Banca Transilvania, cont lei: RO20 BTRL01 30120 CW138 33XX;

cont euro: RO61 BTRL01 30420 CW138 33XX.

Titular: Biserica Ortodoxa Română din Spania.

Pentru mai multe detalii, vizitați pagina Episcopiei

Ortodoxe Române a Spaniei și Portugaliei:

www.episcopiaspanieiportugaliei.es

sau contactați Secretariatul Episcopiei la telefon 91 879 23 24.

Bunul Dumnezeu să vă binecuvinteze pe toți!

Villalbilla, Madrid

Prima ședință a Permanenței Consiliului Eparhial

La sediul Episcopiei Ortodoxe Române a Spaniei și Portugaliei din Villalbilla, Madrid, a avut loc marți, 3 aprilie, prima ședință a Permanenței Consiliului Eparhial din acest an, sub

președinția Preasfințitului Părinte Episcop Timotei. Pe ordinea de zi s-a aflat, întâi de toate, proiectul Catedralei Ortodoxe Române din Madrid, în acest sens fiind prezent și arhitectul Fernando Boga, care a expus detaliat stadiul construcției. S-au căutat soluții pentru adunarea fondurilor necesare continuării

lucrărilor, fiecare venind cu propuneri, astfel încât campania de strângere de fonduri va continua.

Au fost discutate și problemele pastoral-misionare, administrative, social - filantropice și economice identificate la nivelul parohiilor, precum și activitățile de ordin catehetic și educativ pe care fiecare preot le desfășoară în mijlocul credincioșilor, cu accent pe tematica stabilită în acest an în Patriarhia Română, și anume Taina Sfântului Maslu și îngrijirea bolnavilor.

Vilaller, Lerida

Mănăstire ortodoxă română în Spania

Preasfințitul Timotei, Episcopul Ortodox Român al Spaniei și Portugaliei, va înființa o mănăstire ortodoxă română la Vilaller, Spania, pe o proprietate cedată spre folosință de Biserica Catolică. *Seminario de Verano* a fost un seminar de vară al Episcopiei de Lleida, care a încetat să funcționeze în urmă cu cinci ani. Clădirea și terenurile aferente au fost preluate oficial de Preasfințitul Timotei vineri, 23 martie, de la Episcopul Catolic de Lleida, Mons. Joan Piris Frigola. Pe lângă destinația de

mănăstire, episcopia va găzdui aici tabere de vară, simpozioane, activități ale preoților parohi și familiilor lor, reuniuni ale tinerilor, conferințe pastorale și alte manifestări religioase, culturale, social-educative sau recreative. Contractul a fost semnat pe data de 17 februarie 2012 și prevede cedarea seminarului în folosință Episcopiei Spaniei și Portugaliei pe o perioadă de 25 de ani, cu posibilitate de prelungire. În curând, va fi demarat un proces de reabilitare a imobilelor de la Vilaller, pentru ca în cel mai scurt timp să poată funcționa aici mănăstirea, urmând să fie adusă și o obște. Aceasta va fi a doua mănăstire ortodoxă română din Spania, după cea de la reședința episcopală din Villalbilla, Madrid.

Mic dicționar teologic

Dvera - Perdeaua de deasupra ușilor împărătești fixate la mijlocul catapetesmei, care se coboară sau se ridică potrivit tipicului sfintelor slujbe.

Ecfonis - Formulă rostită de preot, cu care se încheie rugăciunile și ecteniile, de exemplu: "Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor".

Ecleziarh - Cleric care are în grijă sa buna desfășurare a cultului la catedralele episcopale și la mănăstiri.

Cuvânt de Sfintele Paști

Astăzi este mântuirea lumii: nimicitu-s-a și s-a biruit vrăjmașul cel temut și neînfrânt până acum al neamului omenesc și al întregii lumi - moartea. Omul a fost zidit nemuritor, dar păcatul l-a lovit cu moarte.

Dar astăzi moartea a fost biruită. Căci Hristos a înviat. S-a ridicat Hristos, primul dintre cei înviați. Nu pentru Sine a gustat moarte și a înviat Hristos, Fiul Dumnezeului veșnic viu ci, ca să biruie moartea în El Insuși, iar nouă, oamenilor, să ne deschidă porțile vieții veșnice, El a primit moartea și îngroparea și, înviind din morți, a devenit biruitorul morții.

Singur înviindu-Se pe Sine cu puterea Sa dumnezeiască, El le dăruiește tuturor celor ce merg către El și în urma Lui viața veșnică și nemurirea. El îi hrănește pe credincioșii Săi cu Trupul și Sângele Său cel înviat, turnând în ei șuvoiul vieții. El ne conduce spre viața plină de bucurie, spre raiul cel nou, plin de dumnezeiasca Lui slavă. Toți să ne bucurăm acum! Sărbătorim omorârea morții, a iadului nimicire, începutul unei vieți noi.

Sf. Ioan Maximovici

Explicarea Crezului

Despre Dumnezeu - Fiul (VII)

Cine a fost Fecioara Maria?

A fost o fecioară din seminția lui David, din care trebuia, după făgăduința dumnezeiască, să se nască Mântuitorul. Ea trăise în curăție desăvârșită și era logodită cu Iosif, un bărbat bătrân din aceeași seminție, dar ea avea de gând să trăiască în feciorie, căci se făgăduise lui Dumnezeu să ducă o viață de fecioară. De aceea, când îngerul îi aduce vestea că va naște pe Fiul lui Dumnezeu, ea întreabă: "Cum va fi mie aceasta, de vreme ce nu știu de bărbat?" (Luca 1, 34). Aceasta zămislește pe Fiul lui Dumnezeu ca fecioară. Sfânta Scriptură ne spune că după ce "s-a aflat având în pântrece", Iosif se gândea s-o părăsească, dar îngerul Domnului i s-a arătat în vis spunându-i să nu-i fie teamă să ia pe femeia lui, "căci ceea ce s-a zămislit într-însa din Duhul Sfânt este" (Matei 1, 20).

Sfânta Maria a rămas totdeauna fecioară

Sfânta Maria a rămas fecioară totdeauna, deci atât la naștere cât și după aceea. De aceea Biserica noastră îi zice "pururea Fecioară".

Despre fecioria ei la naștere, învățăm de la **proorocul Iezechiel** care spune: "Și m-a întors pe mine la calea ușii Sfintelor cei mai dinafară ce căuta către răsărit și aceasta era încuiată. Și a zis Domnul către mine: Ușa aceasta încuiată va fi și nu se va deschide și nimeni nu va trece printr-însa. Că Domnul Dumnezeu lui Israil va trece printr-însa și va fi încuiată" (Iezechil 44, 1-3).

Sf. Maxim Mărturisitorul zice: "Cu adevărat zămisirea și nașterea au fost cu totul curate și neatrinse de sămânță și de stricăciune și de aceea Maica Celui născut din ea e Fecioară și după naștere, rămânând prin naștere și mai nepătimitoare, ceea ce e cu totul străin firii și mai presus de rațiune... Lucru și auzire cu adevărat minunată e că s-a făcut naștere și ieșire de prunc, închizătorile mădularilor de naștere ale celei ce a născut nedeschizându-se".

Iar că Sf. Maria a rămas fecioară și după naștere se vede de acolo că Iisus, pe când se afla pe cruce, a încredințat-o Apostolului Ioan, spunând Maicii Sale: "Femeie iată fiul tău", iar Apostolului

Ioan "Iată mama ta" (Ioan 19, 20-27). Dacă Sf. Maria ar fi avut și alți fii, ar fi lăsat-o în grija lor. Dar e și la mintea omului, că după ce s-a petrecut cu ea lucruri atât de minunate, ea nu se mai putea gândi să se coboare la o viață de rând. Dacă Apostolii și-au închinat viața lor întreagă lui Iisus, primind chiar moartea pentru El, putem socoti oare că Maica Lui, aleasă dintre toate femeile pământului, ca să se nască din ea Domnul, ar fi mai prejos de ei?

De ce cinstim pe Sf. Fecioară Maria?

Pentru că Însuși Dumnezeu a învrednicit-o de cinstea cea mai mare, de a naște pe Mesia și a vestit lucrul acesta prin profeți. A cinstit-o îngerul bunevestiri, numind-o "plină de har" și "binecuvântată între femei" (Luca 1, 28-29). A cinstit-o Elisabeta, mama lui Ioan Botezătorul numind-o: "Maica Domnului meu" (Luca 1, 40-43). A cinstit-o Fiul ei, care în copilărie îi era supus (Luca 2, 51), iar mai apoi, pe Cruce fiind, s-a îngrijit de ea, dând-o în seama Apostolului Ioan. Au cinstit-o oamenii din mulțime, fericind-o pentru a fi născut pe Fiul lui Dumnezeu. Iar Fiul ei a întărit această cinstire, zicând: "așa este" (Luca 11, 27-28). Ea însăși a grăit sub insuflarea Duhului Sfânt, că "i-a făcut mărire Cel puternic" și că de acum "o vor ferici toate neamurile" (Luca 1, 48 - 49). Iată de ce se cuvine ca și noi, cu atât mai mult, să cinstim pe Sf. Fecioară Maria.

Sfântul Ioan Scărarul, model de asceză

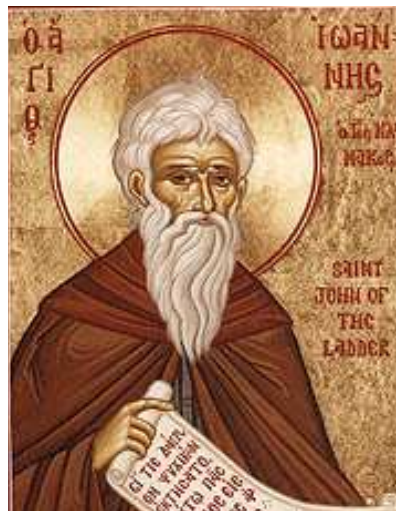
Sfântul Ioan Scărarul sau Climacus s-a născut în jurul anului 570 și a decedat în anul 649. Intră în viața monahală la vârsta de 16 ani. Este primit la Mănăstirea Sinai, ca ucenic al starețului Martiriu. După moartea acestuia, Ioan Scărarul se retrage într-o peșteră de la poalele muntelui Sinai, unde petrece timp de 40 de ani în rugăciune, post și meditație. În anul 639 este chemat la mănăstire pentru a fi numit stareț. Primește să devină stareț pentru puțin timp. Lasă această slujire episcopului Gheorghe, fratele său, și se retrage în vechea sa peșteră, unde petrece în rugăciune până la sfârșitul vieții sale.

Numele de "Scărarul" sau Climacus, vine de la principala sa operă, intitulată **Scara Paradisului**, pe care a scris-o la îndemnul prietenului său Ioan, egumen al mănăstirii Rait. "Scara" este un îndrumar, un ghid sau pedagog al căutătorului sau trăitorului mistic. Ea arată sufletului calea spre cer. Acest urcuș al sufletului spre cer este descris după viziunea scării lui Iacov din cartea Facerii (28, 12). Cele 30 de capitole, care amintesc și de cei 30 de ani ai Mântuitorului, sunt o serie de 30

de cuvântări, înțelese ca momente pe care monahul trebuie să le trăiască nemijlocit în urcușul lui duhovnicesc.

Primele trei capitole vorbesc despre viața monahală, care este necesară Bisericii, prin exemplul pe care monahii îl pot da lumii prin "viața lor îngerească".

Următoarele 23 de capitole tratează despre virtuți și păcate, înșiruite într-o coerență naturală. Ultimele patru capitole au un conținut teologico-mistic și se ocupă de isihie, liniștea sfântă, rugăciunea personală, nepătimirea sau eliberarea de patimi, dezvoltarea celor trei virtuți teologice:

"Depărtatu-te-ai de desfătarea lumească, cuvioase, ca de ceva vătămător și, veștejindu-ți trupul cu mâncarea, ai înnoit tăria sufletească și ai câștigat mărire cerească, vrednicile de laudă.

Pentru aceasta nu înceta rugându-te pentru noi, Sfinte Ioane."

credința, nădejdea și dragostea, dar mai ales a dragostei.

Scara a fost tradusă în limba română de părintele Dumitru Stăniloae și se află cuprinsă în volumul al IX-lea al Filocaliei.

Sfântul Ioan Scărarul reprezintă icoana înfrânării și a ascezei. El și-a luat crucea sa pentru a urma Evangheliei în toată rigoarea, retrăgându-se din lume pentru a-și stăpâni plăcerile trupului și a se înălța spre Dumnezeu prin rugăciune.

Prin puterea Duhului Sfânt s-a făcut stăpân peste trupul său, ajungând pe aripile

rugăciunii, până la lumina duhovnicească a contemplației, ca apoi "să lumineze lumea" prin învățătura și exemplul său.

Taina Crucii și bucuria Învierii

"Cine voiește să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea sa și să-mi urmeze Mie" (Marcu 8, 34).

Luarea crucii înseamnă primirea de bunavoie a fiecărui mijloc de vindecare care ni se dă din mana lui Dumnezeu, oricât de amar ar putea fi. Cad nenorociri mari asupra ta? Fă ascultare față de Voia lui Dumnezeu, așa cum a făcut Noe. Ți se cere jertfă? Așează-te în mâinile lui Dumnezeu cu aceeași credință pe care a avut-o Avraam, atunci când a mers să-și jertfească fiul. Ți s-a năruit gospodăria? Indură toate cu răbdare, lipindu-te de Dumnezeu în inima ta, așa cum a făcut Iov. Te părăsesc prietenii și te-au împresurat dușmanii? Rabdă toate fără cârteală și cu credință că ajutorul lui Dumnezeu este aproape, așa cum au făcut Apostolii. Ești trimis la moarte pentru Hristos? Mulțumește-I lui Dumnezeu pentru asemenea cinste, ca miile de mucenici creștini. Domnul vrea răstignirea omului celui vechi, a omului alcătuit din obiceiurile cele rele și din slujirea păcatului. Prin această răstignire,

omul cel vechi este trimis la moarte, iar omul cel nou, alcătuit după asemanarea și nemurirea lui Dumnezeu, se înalță la viață.

Crucea este grea pentru omul cel vechi, trupesc, grea pentru un trup cu patimi și cu poftă (Gal. 5, 24), dar nu este grea pentru omul cel duhovnicesc. Crucea pentru cei ce pier, este nebulie; iar pentru cei ce ne mântuim, este puterea lui Dumnezeu (I Cor. 1, 18). De aceea noi ne lăudăm în Crucea lui Hristos și în crucea pe care o purtăm pentru El. Domnul nu caută ca noi să luăm Crucea Lui, ci pe a noastră. Crucea Lui este cea mai grea, pentru că El nu a fost răstignit pentru păcatele Lui, ci pentru ale noastre.

Noi suntem răstigniți pentru propriile noastre păcate: de aceea crucea noastră este mai ușoară. Și când suferințele noastre sunt cele mai mari, nu trebuie să spunem că sunt prea mari, că depășesc toate limitele. Dumnezeu este viu și El cunoaște măsura suferinței noastre și nu ne va lăsa să suferim mai mult decât ne stă în putință să răbdăm.

Domnul ne cheamă apoi să-L urmăm, pentru că numai urmându-L pe El vom putea răbda greutatea crucii. În El vom afla putere, curaj și mângâiere. El ne va fi nouă lumină pe calea cea întunecată, sănătate acolo unde este boală, tovarășie ne va fi în singurătate, bucurie în suferință și bogăție în lipsuri.

Sf. Nicolae Velimirovici

■ PELERINAJ ÎN GRECIA

Împărtășire din frumusețile Ortodoxiei (II)**Urmare din nr. trecut**

Ziua IV. Luni, 24 octombrie vizităm Mănăstirea Sf. Dionisie din Olimp. Sf. Dionisie a trăit în secolul al XV-lea; de tânăr a îmbrățișat viața monahală, ajungând stareț la Mănăstirea Filotheu din Muntele Athos. După un timp se retrage la poalele muntelui Olimp și întemeiază o mănăstire de călugări, după rânduiala și tipicul athonit. Aici nu aveau voie să intre femeile, dar în timpul invaziei turcești au fost adăpostiți toți cei ce voiau să scape de urgia păgână, inclusiv femeile. Mănăstirea are un impresionant muzeu, unde se păstrează veșminte liturgice și obiecte de cult de câteva sute de ani, dar și foarte multe racle cu sfinte moaște.

Ajungem apoi la Mănăstirea Sfintei Mucenice Anastasia, izbăvitoare de otrăvă. Mănăstirea a fost ridicată în jurul anilor 880 de împărăteasa Teofana, soția lui Leon al VI-lea. În 1522 mănăstirea a fost rezidită de Sfântul Teona, care apoi a ajuns episcop de Tesalonic. În vremea păstoririi lui, mănăstirea a cunoscut o perioadă de mare înflorire, aici viețuind 150 de călugări. În biserica mănăstirii se păstrează capul Sfintei Anastasia, trupul întreg al Sfântului Teona, o bucată din lemnul Sfintei Cruci, și alte sfinte odoare. Aici avem parte de o bucurie, întrucât ieromonahul grec care era în biserică ne dă voie, preoților și bărbaților, să intrăm în sfântul altar.

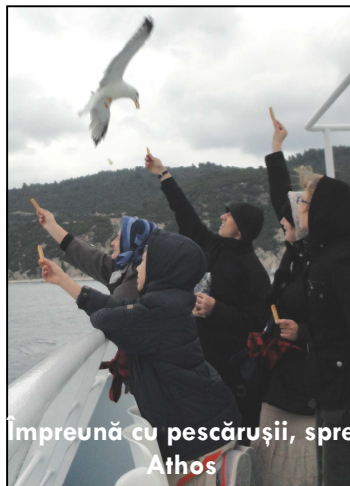
Seara suntem cazați la Ouranopolis, „orașul cerului”, de unde vom pleca spre Sfântul Munte Athos.

Ziua V. Marți, 25 octombrie, ne imbarcăm pentru croaziera în jurul Sfântului Munte Athos. Odată ce vaporeșul pleacă, o mulțime de pescăruși vin în urma noastră, spre bucuria celor mai tineri dintre noi, care le dau pâine și alte lucruri de mâncare. Vedem pe rând mănăstirile din partea vestică a Sfântului Munte și ascultăm explicațiile date și în limba română. Cel care a organizat monahismul la Sfântul Munte a fost Sfântul Atanasie Athonitul, care alături de alți monahi au întemeiat Marea Lavră în jurul anului 963. În epoca sa de maximă înflorire, Sf. Munte avea aprox. 180 de

mănăstiri și 50.000 de călugări. Astăzi există 20 de mănăstiri cu aprox. 2300 de călugări. În Sfântul Munte Athos nu pot intra femeile, pentru că după tradiție Athosul este Grădina Maicii Domnului, care a fost singura femeie ce a călcat pe aceste locuri.

Mergem la Suroti, la mănăstirea de maici a Sfântului Ioan Evanghelistul, unde se află mormântul Cuviosului Paisie Aghioritul. Cuviosul Paisie a fost ucenic al Sfântului Arsenie Capadocianul și ne este cunoscut mai ales datorită scrierilor sale traduse în limba română.

Ajungem apoi la Tesalonic, unde aflăm câteva date despre istoria orașului și mergem la Biserica Sf. Dimitrie Izvorătorul de Mir. El s-a născut în Tesalonic, în jurul anului 280, și a fost guvernator al orașului, în vremea împăratului roman Maximian. Pentru că era creștin, Sf. Dimitrie a fost închis și chinuit, fiind în cele din urmă ucis cu sulețele, la 26 octombrie

Împreună cu pescărușii, spre Athos

Vizităm Biserica Sfânta Sofia și Mitropolia, unde ne închinăm la moaștele Sfântului Grigorie Palama, apărătorul isihasmului și al dogmelor ortodoxe.

Ziua VI. Miercuri, 26 octombrie, de ziua Sfântului Dimitrie Izvorătorul de Mir, participăm la Sf. Liturghie la biserica sa din Tesalonic, oficiată de Mitropolitul Tesalonicului înconjurat de un impresionant sobor de ierarhi, preoți și diaconi.

Mergem apoi spre complexul monastic al Meteorelor și urcăm la Mân. Sf. Ștefan, amețiți de frumusețea peisajului pe care îl parcurgem. Meteorele sunt unicit în lumea întreagă, fiind o serie de stânci goale, drepte și abrupte, care se înalță în chip misterios până la aprox. 400 de metri de la sol. Prima mănăstire organizată apare în secolul al XIV-lea, întemeietor fiind cuviosul Atanasie Meteoritul. În perioada de maximă înflorire, existau 24 de mănăstiri, în prezent funcționând numai 6. Mănăstirea Sf. Ștefan pe care

311. Mulți bolnavi s-au vindecat prin ungere cu mirul izvorât din moaștele Sfântului Dimitrie, care în multe rânduri și-a salvat cetatea sa de la boli și năvăliri ale barbarilor.

o vizităm este o mănăstire de maici, întemeiată în secolul al XV-lea de Cuvioșii Antonie și Filotei. Aici se păstrează o parte din cinstitul cap al Sfântului Haralambie, care săvârșește și în zilele noastre multe minuni.

Poveste despre ouăle roșii

Se spune că în vremea când Iisus era răstignit pe cruce, și suferea pentru păcatele noastre, în Cetatea Ierusalim a venit o femeie care a adus cuiva un coș plin cu ouă. Trecând ea prin acel oraș a auzit că Domnul nostru Iisus Hristos a fost condamnat la moarte și a fost dus să fie răstignit pe dealul Golgota.

Când femeia a auzit vestea aceea cutremurătoare, inima ei a fost cuprinsă de o mare durere. Ea era cu atât mai supărată pentru că Iisus l-a vindecat odată pe fiul ei, care era bolnav de moarte. Așa cum era, cu coșul plin de ouă, a fugit repede la dealul Golgota, unde Iisus era bătut în cuie pe cruce și niște soldați îl păzeau. Din mâinile și picioarele Lui sfinte curgeau stropi mari de sânge.

Femeia și-a așezat coșul ei cu ouă acolo jos, lângă crucea Domnului, și a început să se roage plângând de durere:

- Doamne Sfinte, Tu, care ai făcut numai bine, ai salvat oameni de la moarte, ai înviat morții și ne-ai învățat să credem în Dumnezeu, acum ești răstignit pe cruce ca cel mai mare dușman. Te rugăm, iartă-ne pe noi, păcătoșii, și lasă-ne un semn, să ne aducem aminte de suferința pe care ai îndurat-o pentru noi.

Ierusalim. După trei zile de la răstignire, aceea femeie împreună cu alte femei au mers la mormântul Domnului, dar acesta era gol și atunci s-au bucurat mult, spunând: Hristos a înviat! Plină de bucurie, femeia spunea tuturor despre ouăle roșii din coșul ei, care erau semnul suferințelor Lui Iisus pe cruce. Cu ochii strălucind de bucurie împărțea tuturor câte un ou roșu, spunându-le: Hristos a înviat!

De atunci, în fiecare an, în Vinerea Mare, femeia aceea credincioasă își pregătea câte un coș cu ouă roșii în amintirea Răstignirii și Învierii Domnului. Le împărțea copiilor și săracilor, povestindu-le despre suferințele lui Iisus pentru mântuirea noastră, a oamenilor. Apoi îi pune să ciocnească în amintirea Învierii Domnului, spunându-le: Hristos a înviat!, și primind răspunsul: Adevărat a înviat!

De la femeia aceea a rămas obiceiul să fie vopsite ouă roșii de Paști și să fie dăruite în amintirea Patimilor și Învierii Domnului.

Colorați icoana alăturată a Învierii Domnului!

Lăsați copiii să vină la Mine, că a unora ca acestora este Împărăția cerurilor!

Colind de Florii

Azi cu toți să prăznuim,
Pe Dumnezeu să-L mărim,
Hristos vine-ncetinel
Spre patimă ca un miel.
O, minune! O, minune!

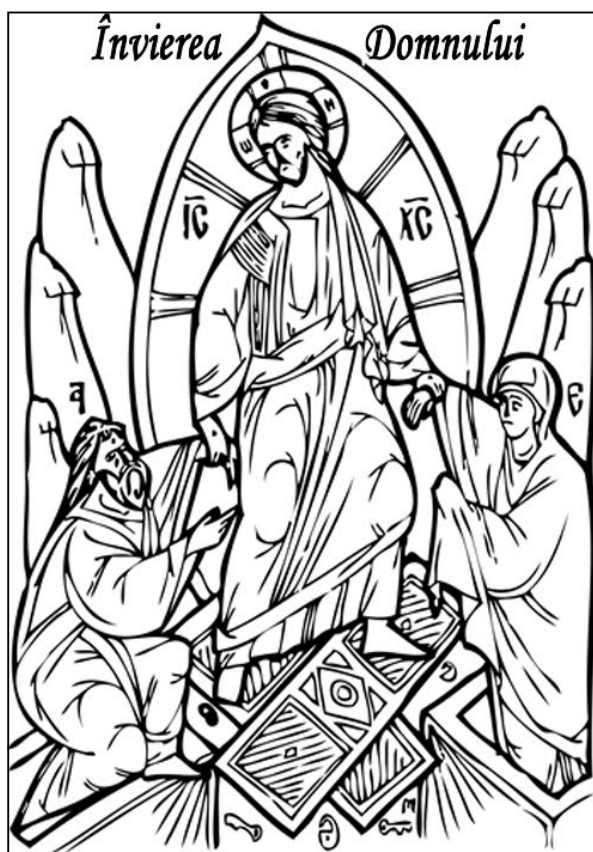
Azi intră-n Ierusalim,
Călare pe mânz de-asin,
De popor e așteptat
Ca un mare Împărat.
O, minune! O, minune!

Pruncii, cu stâlپări în mână,
Cântă cu toți împreună:
Osana dintru-nălțime,
Că Hristos Împărat vine!
O, minune! O, minune!

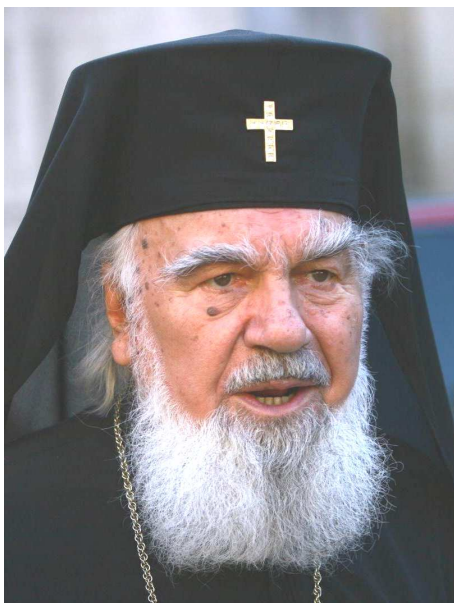
La poartă e-ntâmpinat,
Toți osana I-au cântat,
Osana dintru-nălțime,
Că Hristos Împărat vine!
O, minune! O, minune!

A prăznui - a serba, a sărbători;
Patimă - aici suferință, răstignire;
Mânz de asin - măgaruș;
Stâlپări - ramuri de copaci;
Osana - laudă, mărire, slavă!

IPS Mitropolit BARTOLOMEU ANANIA

ÎPS Bartolomeu s-a născut pe 18 martie 1921 din părinții Ana și Vasile Anania, în comuna Glăvile-Piteșteana, județul Vâlcea, primind la botez numele de Valeriu. A urmat școala primară în satul natal, apoi cursul secundar la București. În perioada 1933-1941 a urmat cursurile Seminarului Teologic Central din București dar și la liceele "Dimitrie

Să nu pierdeți niciodată speranța!

Cantemir" și "Mihai Viteazul" din Capitală.

La 2 februarie 1942 intră în monahism la Mănăstirea Antim din București, primind numele de Bartolomeu. În anul 1947 a ajuns stareț la Mănăstirea Toplița din județul Harghita. Urmează studii la Facultatea de Medicină și la Conservatorul de Muzică din Cluj, fără a le finaliza. Și-a continuat studiile la Facultatea de Teologie din București și la Academia Andreiană din Sibiu, obținând titlul de licențiat în teologie în 1948. Între anii 1948-1958 a deținut diverse funcții pe latură bisericească (intendent, inspector, asistent universitar, director al Bibliotecii Patriarhale din București).

În anul 1958 a fost din arestat, sub acuzația de activitate legionară înainte de 23 august 1944 și condamnat la 25 de ani de muncă silnică. Și-a ispășit pedeapsa în închisoarea de la Aiud la secția "politici", fiind eliberat în 1964.

În 1966 a fost trimis de Biserică în Statele Unite unde a îndeplinit mai multe funcții. Reîntors în țară, este director al Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române. În 1982 se retrage la Mănăstirea Văratec, pentru a se dedica scrisului. Opera sa cea mai importantă este diortosirea și adnotarea Sfintei Scripturi, după Septuaginta, într-o limbă frumoasă și curgătoare.

La 7 februarie 1993 este hirotonit Arhiepiscop al Vadului, Feleacului și Clujului, iar pe 2 martie 2006, este ales Mitropolit al Clujului, Albei, Crișanei și Maramureșului, fiind instalat oficial la 25 martie 2006.

S-a afirmat în literatură încă de pe băncile școlii, publicând în diverse reviste laice dar și bisericești. În anul 1982 a obținut Premiul pentru Dramaturgie al Uniunii Scriitorilor din România. A publicat diverse volume de poezii, proză și teatru. A trecut la Domnul în data de 31 ianuarie 2011.

Trăirea în Hristos

Mântuitorul Iisus își arată dumnezeirea afirmând că *"nimeni nu s-a suit la cer decât Cel ce s-a pogorât din cer, Fiul Tatălui, care este în cer"*. Prin aceasta a vrut să ne arate nouă că locuința Sa este în cer. Dar noi zicem că I-am pregătit locuință și în sufletele noastre. Ceea ce este adevărat - fiecare căutăm să-I facem un sălaș și să-L purtăm. Important este cu câtă credință, cu câtă sinceritate și cu câtă dăruire Îl purtăm. Că dacă o facem doar formal, ca să ne numim creștini, nu înseamnă mare lucru. Și doar să-L purtăm fără să-L și dobândim în inimile noastre iar nu am făcut mare lucru! Și dacă nu săvârșim faptele pe care El le-a săvârșit, asemănătoare acestora, iar nu am făcut mare lucru! Important este să coboare fiecare în adâncul sufletului său și să vadă dacă într-adevar acolo Îl adăpostește pe Domnul Iisus. Așadar dragii mei, importantă este participarea noastră, a fiecăruia în parte la **trăirea în Hristos**. Să nu facem din ea o simplă formalitate. E o problemă de sinceritate și de fond.

Încrederea și speranța

Să nu cădem în disperare când ne găsim în fața perspectivei de a muri noi sau în fața morții altcuiva. Pentru că noi credem în învierea morților. Noi ca fii ai Bisericii și ca

slujitori ai Bisericii, îi mângâiem pe cei vii, pe cei rămași. E datoria noastră să le alinăm durerea și să-i încurajăm. În același timp ne rugăm pentru cel adormit. Moartea în sine este o certitudine, iar rugăciunile noastre îl însoțesc și după moarte pentru că rugăciunea nu are bariere. În fața rugăciunii nu există nici o poartă închisă. Ea străbate cerurile și ajunge la Dumnezeu, și prin Dumnezeu la persoana pentru care ne rugăm. De aceea, o speranță există și pentru cei care ajung în iad pentru păcatele lor. Rugăciunile Bisericii nu încetează pentru aceștia și o rază de lumină se deschide și pentru ei. Pentru că la Judecata de Apoi, la învierea cea de obște, ei să fie în bună parte curățiți de păcatele lor prin rugăciunile celor ce s-au rugat pentru ei.

Ultima pocăință și ultima împărtășanie este decisivă pentru un om. Chiar dacă a dus o viață păcătoasă și nu s-a pocăit, cel puțin pe patul de moarte dacă este conștient și este sincer de viața pe care a dus-o, prin Sf. Euharistie care urmează pocăinței este posibilă mântuirea lui și pătrunderea lui în rai. Iată ce imensă posibilitate ne oferă Biserica prin exemplul tâlharului de pe cruce de lângă Mântuitorul. Vedeți dumneavoastră cum poarta raiului se deschide prin pocăința unui mare păcătos; cu atât mai mult pentru noi. De aceea dragii mei, fiți încrezători că deși credința voastră se clatină sau știința noastră teologică este incompletă, ne

rămâne un mare dar al Sfântului Duh – **speranța**. Pe aceasta să nu o pierdeți niciodată.

Sensul vieții

Pomul se cunoaște după roade și omul după fapte. Nu este un merit să trăiești mult, cel mult dacă ai ambiția să te înscrii cumva în seria recordurilor. Important este să trăiești cu folos, iar pentru aceasta trebuie să ai și o educație de la părinți, pe care eu am avut-o. De aceea, în ziua mea de naștere, mă rog întâi cu rugăciunea intimă de dimineață pentru părinții mei care mi-au dat viață, dar nu numai viață, că aceasta încă n-ar fi mare lucru, dar pentru că mi-au dat o educație. De la tatăl meu, care era un om plin de înțelepciune, am învățat ca niciodată să nu iau nimic în tragic, iar de la mama mea, care era un tezaur de folclor, am învățat credința în Dumnezeu, teama și iubirea față de El, respectul față de propria mea demnitate, munca și respectul față de demnitatea altora. Mama mea ne spunea nouă, copiilor, cu precădere un proverb pe care -l moștenise și ea de la înaintașii ei: Decât să înting în unt și să mă uit în pământ, mai bine să înting în sare și să mă uit la soare. Dacă m-ar întreba cineva „Ce-ai învățat de la mama dumitale?”, i-aș răspunde: Asta am învățat - să mă uit la soare. Și dacă Dumnezeu va hărăzi această lumină și dincolo de mormânt, voi fi într-adevăr fericit.